

โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
สรุปคำเทศนาของ อาจารย์ วิศวุต จินดารัตน์
(ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายศาสนกิจและดนตรี)
วันศุกร์ที่ 1 สิงหาคม 2551 เวลา 08.00 - 08.50 น.
ณ ห้องประชุม นีลสันเฮส

*****

หัวข้อ : ความโกรธ (ANGER)

พระวจนะ : เอเฟซัส 4: 31... จงให้ใจมขุ่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดให้ร้าย กับการคิดปองร้ายทุกอย่างอยู่ห่างไกลจากท่านเถิด...

เนื้อหา : ...Anyone can become angry, that is easy. but to be angry with the right person, to the right degree, at the right time, for the right purpose, and in the right way, that is not easy... เป็นผลพวงของความบาป. ในพระธรรมสดุดี 37:8 ... จงระงับความโกรธ และทิ้งความพิโรธ อย่าให้ใจของท่านเดือดร้อน มีแต่จะชั่วไป ...และในมัทธิว 5:22 ... เรบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดโกรธพี่น้องของตน ผู้นั้นจะต้องถูกพิพากษาลงโทษ ถ้าผู้ใดจะพูดกับพี่น้องว่า 'อ้ายโง่' ผู้นั้นต้องถูกนำไปที่ศาลสูงให้พิพากษาลงโทษและผู้ใดจะว่า 'อ้ายบ้า' ผู้นั้นจะมีโทษถึงไฟนรก ...

เราต้องควบคุมตนเองให้ได้ เพราะมีคำเตือนไว้ในพระวจนะของพระเจ้าว่า ...เพราะว่าผู้ปกครองดูแลนั้นในฐานะที่เป็นผู้รับมอบฉันทะจากพระเจ้า ต้องเป็นคนที่ไม่มีข้อตำหนิ ไม่เป็นคนเย่อหยิ่ง ไม่เป็นคนเล็ดร้อน ไม่เป็นนักเลงสุรา ไม่เป็นนักเลงหัวไม้ และไม่เป็นคนโลกมกได้...

สิ่งเหล่านี้จะส่งผลอย่างไร?

1. ทำให้บดบังจิตวิญญาณดีและชอบ (Anger blinds us to what is good and right) ... ทราบใดที่ลูกของเจสซีมีชีวิตอยู่บนดิน ตัวเจ้าหรือราชาอาณาจักรของเจ้าก็จะตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจงใช้คนไปตามเขามาให้เรา เพราะเขาจะต้องตายแน่"... จากพระธรรม 1 ซามูเอล 20:31 เป็นเรื่องของกษัตริย์ซาอูล ไม่ชอบพระทัยในตัวดาวิด หมายถึงฆ่าเสีย เพราะความโกรธเหมือนคนตาบอด ไม่ฟังและไม่เข้าใจอะไรทั้งนั้น ความโกรธทำให้คนสน้ำมิดตามัวไปชั่วขณะ
2. ทะเลาะวิวาท (Anger leads to conflict and arguments) ...สิ่งที่เราควรทำคือ...คำตบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป แต่คำกักขะพะเร้าโทสะ... จาก สุภาษิต 15:1 และในพระธรรมยากอบ 1: 19-20 ยังได้สอนเรามากกว่า ...ลูกอ่อนพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงทราบข้อนี้ จงให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่งพระเจ้า...

แต่สิ่งที่พระเยซูโกรธนั้นเป็นความบาป เป็นความโกรธที่ได้รับการยกเว้น ปรากฏอยู่ในพระธรรมยอห์น 2: 15-17 .... พระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นแส้ไล่คนเหล่านั้น พร้อมกับแกะและวัวออกไปจากบริเวณพระวิหาร และพระองค์ทรงเทศน์และคว่ำไต่ของคนรับแลกเงิน และพระองค์ตรัสแก่บรรดาคนขายนกพิราบว่า "จงเอาของเหล่านี้ไปเสีย อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นแหล่งค้าขาย" พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกขึ้นได้ถึงคำที่เขียนไว้ว่า "ความร้อนใจในเรื่องพระนิเวศของพระองค์จะท่วมทับข้าพระองค์"...

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร
สรุปคำเทศนาโดย รุ่งนภา นิตยภูมิ (ครูงานศาสนกิจ)